



Famille des chaises / Familie van stoelen / Set of chairs



Chaise de salle à manger (Musée Horta) / Eetkamerstoel (Hortamuseum) / Dining room chair (Horta museum)

Cette chaise fait partie du décor de la salle à manger de la maison personnelle de l'architecte Victor Horta, conçue pour s'harmoniser totalement avec son architecture de style Art nouveau. Un joyau de la fin du XIX^e siècle à découvrir à Saint-Gilles.

Deze eetkamerstoel komt uit het huis waar architect Victor Horta zelf woonde en werd speciaal ontworpen om helemaal bij zijn architectuur in art-nouveaustijl te passen. Een laat 19de-eeuws juweeltje, te ontdekken in Sint-Gillis.

This chair belongs to the setting of the dining room in architect Victor Horta's home, and was designed in order to fully blend in with his Art Nouveau architectural style. A true nineteenth century gem on display in Saint-Gilles.



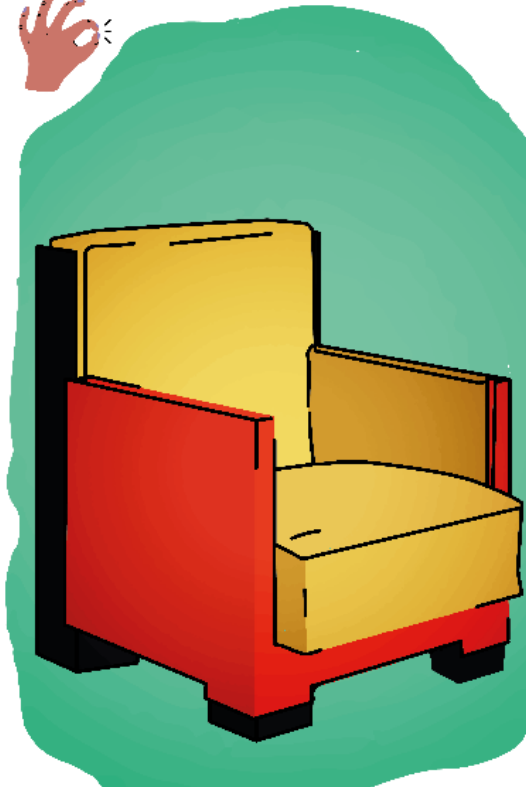
Chaise style Empire (Musée Charlier)/ Empirestoel (Charliermuseum) / Empire style chair (Charlier museum)

Cette chaise Empire était à la mode à partir de 1803 durant le règne de Napoléon I^{er}. Son style se caractérise par sa raideur classique et ses plaquages en bois d'acajou. On peut la voir au Musée Charlier, le luxueux hôtel d'un collectionneur, où se côtoient meubles, objets décoratifs et tableaux très divers.

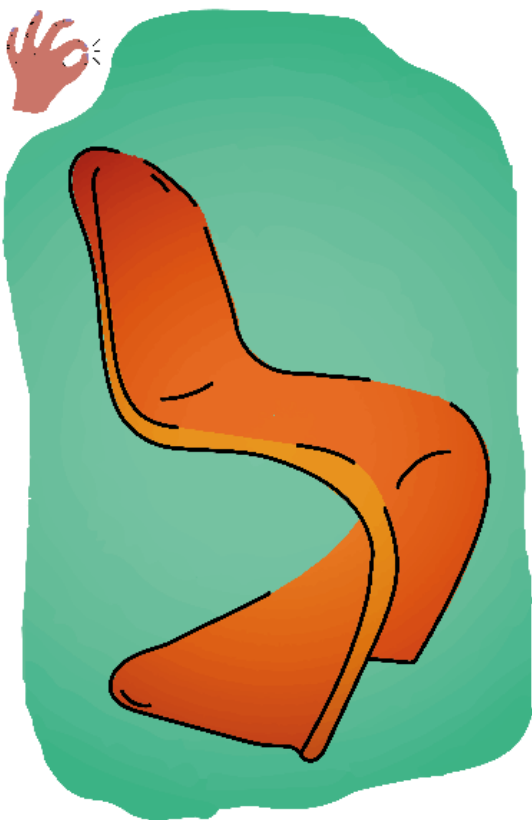
Vanaf 1803, onder Napoleon I, was deze stoel in empirestijl op en top in de mode. Typisch aan deze stijl is de klassieke rigiditeit en het mahoniehouten fineer. De stoel is te bewonderen in het Charliermuseum, het luxieuze herenhuis van een verzamelaar waar meubilair, decoratievoorwerpen en een erg verscheiden collectie schilderijen worden tentoongesteld.

This Empire style chair was in fashion as of 1803, during Napoleon I's reign. The chair's style is typified by its very classical look and mahogany veneering. It stands in Charlier museum, a collector's luxury residence, which contains a wide variety of furniture, decorative objects and paintings.



	Fauteuil de Joseph Hoffman (Palais Stoclet) / Zetel van Joseph Hoffman (Stocletpaleis) / Joseph Hoffman's armchair (Palais Stoclet) L'architecte autrichien Joseph Hoffman intègre l'art dans les moindres détails du Palais Stoclet afin qu'il reflète ses conceptions esthétiques révolutionnaires. Malgré sa simplicité, ce fauteuil est plus que confortable. Le Palais Stoclet annonce, avec dix années d'avance, le style des années 1920 : l'Art Déco. De Oostenrijkse architect Joseph Hoffman verwerkt kunst tot in de kleinste details van het Stocletpaleis om zijn revolutionaire esthetische ontwerpen concreet vorm te geven. Ondanks zijn eenvoud is deze stoel uitermate comfortabel. Het Stocletpaleis pakt tien jaar eerder al uit met de stijl die in de jaren 1920 furore zou maken: art deco. Austrian architect Joseph Hoffman's Palais Stoclet is suffused with artistic details in order to reflect his revolutionary aesthetic ideas. In spite of its simplicity, it's a very comfortable chair. The style of Palais Stoclet, built in 1911, anticipate the Art Deco style of the golden twenties.
	Fauteuil de Louis-Herman de Koninck (CIVA) / Zetel van Louis Herman De Koninck (CIVA) / Louis-Herman De Koninck's armchair (CIVA) Ce fauteuil a été dessiné en 1923 par l'architecte Louis-Herman De Koninck pour la maison Gobert. D'inspiration cubique, proche des théories artistiques de l'époque, il se voulait aussi simple et fonctionnel que possible. Il fait partie des collections du CIVA qui ouvre parfois ses réserves aux visiteurs. Architect Louis Herman De Koninck ontwierp deze fauteuil in 1923 voor de woning Gobert. De fauteuil is geïnspireerd op het kubisme, dat aanleunde bij de kunsttheorieën uit die tijd, en is bedoeld om zo eenvoudig en functioneel mogelijk te zijn. De stoel maakt deel uit van de collecties van het CIVA, dat zijn reserves soms openstelt voor bezoekers. Architect Louis-Herman De Koninck developed this armchair in 1923 for the Gobert residence. In line with the artistic theories of the day and inspired by cubism, this chair was conceived to be as simple and functional as possible. It belongs to the CIVA collections which are occasionally open to the public.



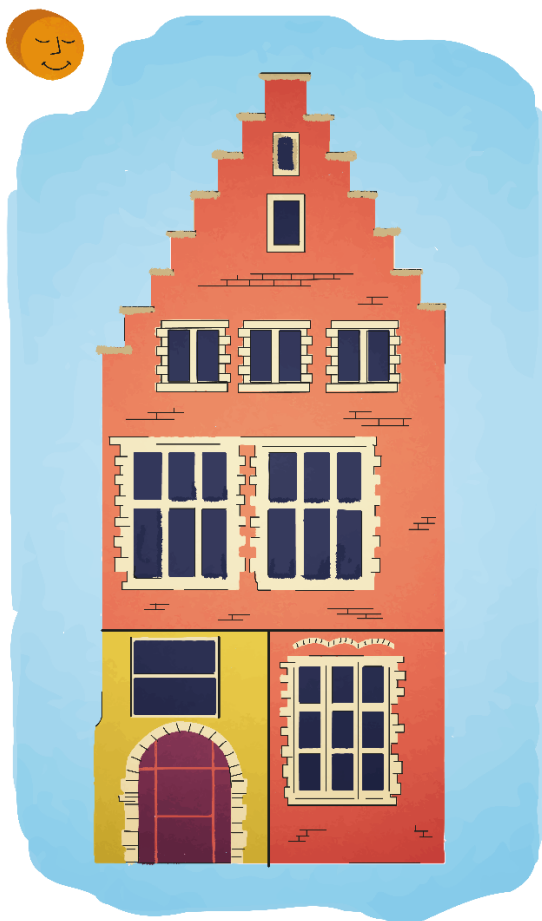
	Chaise de Verner Panton (Design Museum Brussels) / Stoel van Verner Panton (Design Museum Brussels) / Verner Panton's chair (Design Museum Brussels) Cette chaise ergonomique en forme de S est moulée en une seule pièce de plastique. Elle est conçue par Verner Panton en 1967. Elle n'a pas de pieds, peut s'empiler à l'infini et être fabriquée dans une multitude de couleurs. On peut la découvrir au Design Museum de Bruxelles, un lieu dédié au design du XX^e siècle et d'aujourd'hui. Deze ergonomische S-vormige stoel is uit één stuk plastic gegoten. Verner Panton ontwierp de stoel in 1967. Hij heeft geen poten, kan eindeloos worden gestapeld en kan in heel veel verschillende kleuren worden gemaakt. Dit icoon is te bezichtigen in het Design Museum Brussels, dat helemaal in het teken staat van het design van de 20ste eeuw en vandaag. This S-shaped plastic ergonomic chair is moulded in one piece. It was designed by Verner Panton in 1967. It has no legs, can be piled up endlessly and can be produced in a wide range of colours. It is on display in the Design Museum Brussels, a place dedicated to twentieth century and contemporary design.
--	---



	Fauteuil LCP de Maarten Van Severen (Design Museum Brussels) / Zetel LCP van Maarten Van Severen (Design Museum Brussels) / Maarten Van Severen's LCP armchair (Design Museum Brussels) Ce siège à bascule (1995), réalisé telle une feuille de papier repliée, existe en aluminium ou en plexiglas. Imaginé par le designer anversois Maarten Van Severen, il a connu un succès mondial tant il illustre le nouveau courant du Minimalisme. Il est visible au Design Museum Brussels. Deze ligstoel, die eruitziet als een gevouwen blad papier, bestaat in aluminium of plexiglas. De stoel is van de hand van de Antwerpse ontwerper Maarten Van Severen en was meteen een wereldwijd succes omdat die een perfect voorbeeld is van het toen opkomende minimalisme. This rocking chair (1995), in the form of a folded up sheet of paper, exists in aluminium or plexiglass. This invention by the Antwerp designer Maarten Van Severen became a worldwide success, since it was the perfect embodiment of the then new Minimalism art movement. The chair stands in the Design Museum Brussels.
---	--



Famille des habitations / Familie van woningen / Set of houses



Maison Bruegel, rue Haute 132 – Bruxelles / Bruegelhuis, Hoogstraat 132 – Brussel / Bruegel's house, rue Haute/Hoogstraat 132 – Brussels

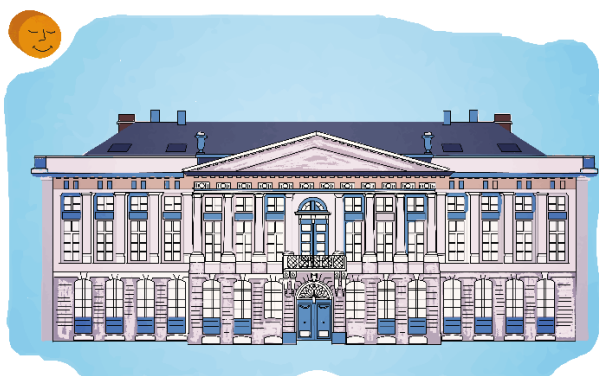
Cette maison au joli pignon à gradins faisait partie, au XVI^e siècle, du quartier huppé de la Chapelle. Après une vie de voyages et de maîtrise de son art, le peintre Pierre Bruegel (1525-1569) rejoint la capitale des Pays-Bas espagnols en 1562. Son but est de fonder une famille avec sa fiancée, Mayken Coecke, la fille de son maître Pieter Coecke d'Alost. Il l'épouse en 1563, elle lui donnera deux fils, successivement en 1564 et 1568.

In de 16de eeuw maakte dit huis met zijn mooie trapgevel deel uit van de chique Kapellekerkwijk. Na een leven van omzwervingen en het verder verfijnen van zijn kunst keert schilder Pieter Bruegel (1525-1569) in 1562 terug naar de hoofdstad van de Spaanse Nederlanden. Zijn bedoeling is om er een gezin te stichten met zijn verloofde, Mayken Coecke, de dochter van zijn Aalsterse leermeester [Pieter Coecke](#). Ze trouwen in 1563 en zij schenkt hem twee zonen (in 1564 en in 1568).

In the sixteenth century, this house with its beautiful crow-stepped gable is part of the then prominent Chapelle neighbourhood. After a life full of traveling and artistry, the master painter Pieter Bruegel the Elder (1525-1569) settles in the capital of the Spanish Netherlands in 1562. It is his aim to start a family with his fiancée Mayken Coecke, the daughter of his master Pieter Coecke van Aelst. He marries her in 1563, and she will bear him two sons, in 1564 and 1568.



	Maison de l'Arbre d'Or, Grand-Place 10 – Bruxelles / Huis Den Gulden Boom, Grote Markt 10 – Brussel / The Maison de l'Arbre d'Or, Grand Place/Grote Markt 10 – Brussels Comme toutes les maisons des corporations de la Grand-Place, celle-ci date de la fin du XVIIe siècle et abrite la corporation des brasseurs. Le style baroque de la façade s'exprime par une composition puissante et mouvementée qui culmine avec la statue équestre de Charles Alexandre de Lorraine. Zoals alle gildehuizen op de Grote Markt dateert ook dit huis uit het einde van de 17de eeuw. De brouwersgilde was er gevestigd. De barokke stijl van de voorgevel blijkt duidelijk uit de krachtige, bewogen compositie die haar hoogtepunt bereikt met het ruitersstandbeeld van Karel Alexander van Lotharingen. Just like all guildhalls on the Grand Place, this one dates from the end of the seventeenth century and harbours the Brewers' guild. The façade's baroque style takes shape in a vivid and busy composition that culminates in the equestrian statue of Prince Charles Alexander of Lorrain.
--	---



Maison, place des Martyrs - Bruxelles / Huis, Martelaarsplein - Brussel / House on the place des Martyrs/Martelaarsplein- Brussels

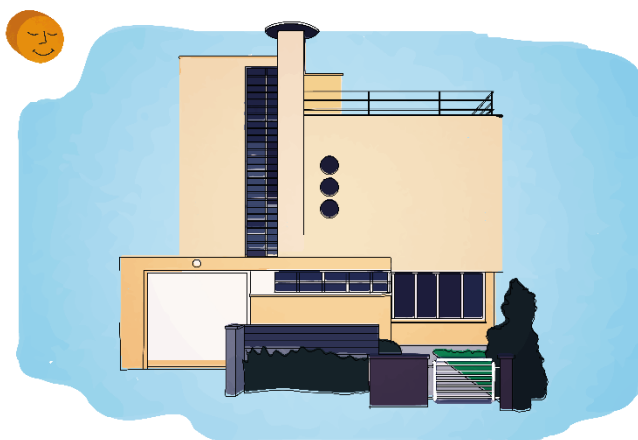
La place des Martyrs est la première grande composition classique à Bruxelles, par l'architecte Claude Fisco en 1774-1776. Les façades uniformes sont en réalité des maisons d'habitations. En 1840, l'unité de style de la place est perturbée par la pose d'un grand monument en l'honneur des victimes de la révolution de 1830.

Het Martelaarsplein is de eerste belangrijke verwezenlijking van classicistische architectuur in Brussel en is van de hand van architect Claude Fisco (1774-1776). De uniforme gevels herbergen eigenlijk verschillende woonhuizen. In 1840 werd de eenvormigheid van het plein doorbroken met de oprichting van een groot monument ter ere van de slachtoffers van de revolutie van 1830.

The Place des Martyrs constitutes the first great classical composition in Brussels, by architect Claude Fisco, realized in 1774-1776. The uniform façades are actually private dwellings. In 1840, the uniform style of the square is thrown out of balance by the construction of a big monument in honour of the 1830 revolution's victims.



	Maison de Saint-Cyr, square Ambiorix 11 – Bruxelles-Extensions / Huis Saint-Cyr, Ambiorixsquare 11 – Brussel-Uitbreiding / Saint-Cyr house, square Ambiorix/Ambiorixsquare – Brussels -Extensions Cette maison de 1900 est un chef d'œuvre absolu de l'Art nouveau. Pour compenser l'étroitesse de la façade, Gustave Strauven l'ouvre au maximum et la conçoit avec un dynamisme étonnant qui culmine par un grand arc circulaire. Les éléments en ferronnerie envahissent la façade comme des végétaux. Dit huis uit 1900 is een absoluut meesterwerk van art nouveau. Als compensatie voor de smalle gevel, zorgde Gustave Strauven ervoor dat die maximaal werd opengewerkt, met een uitbundige, weelderige versiering en bovenaan een grote ronde boog. De smeedijzeren elementen weven zich als slingerplanten over de gevel. This house, dating from 1900, is an absolute Art Nouveau masterpiece. In order to counterbalance the façade's narrowness, architect Gustave Strauven has opened it up as much as possible and has lent it an astonishing liveliness, which reaches its height in the enormous inverted arch. The façade is overrun by ornamental metalwork as if it were vegetation.
--	---

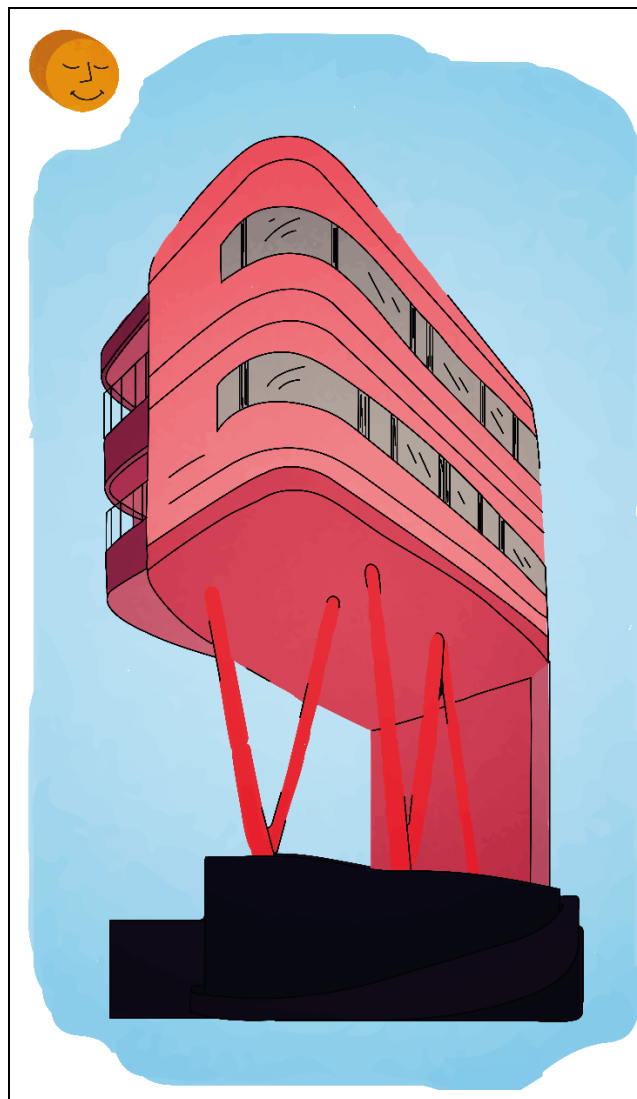


Maison Berteaux, avenue du Fort Jaco 59 – Uccle / Huis Berteaux, Fort Jacolaan 59 – Ukkel / Berteaux house, avenue du Fort Jaco/Fort Jacolaan 59 – Uccle/Ukkel

Construite en 1936 par l'architecte Louis Herman de Koninck, cette maison a tout l'aspect d'un navire : le cube est percé de quelques hublots et son toit terrasse est équipé d'un bastingage. L'avant-corps avec ses fenêtres hautes serait le poste du capitaine. La cheminée complète l'image du paquebot.

Deze villa werd in 1936 gebouwd door architect Louis Herman De Koninck en heeft veel weg van een schip: de ramen in de kubus lijken op patrijspoorten en het dakterras kreeg een reling. De uitbouw met zijn hoge ramen kan dan beschouwd worden als de kapiteinspost. De schoorsteen maakt het pakketbootplaatje compleet.

Constructed in 1936 by architect Louis Herman De Koninck, this cubiform house very much looks like a boat, with portholes and a rooftop terrace surrounded by a ship railing. The extension with its high windows could be the captain's cabin. The funnel only adds to the house's boat-like appearance.



**Maison Wachtelaer, rue de l'Ermitage 57 – Ixelles /
Huis Wachtelaer, Kluisstraat 57 – Elsene /
Wachtelaer house, rue de l'Ermitage/Kluisstraat
57 – Ixelles/Elsene**

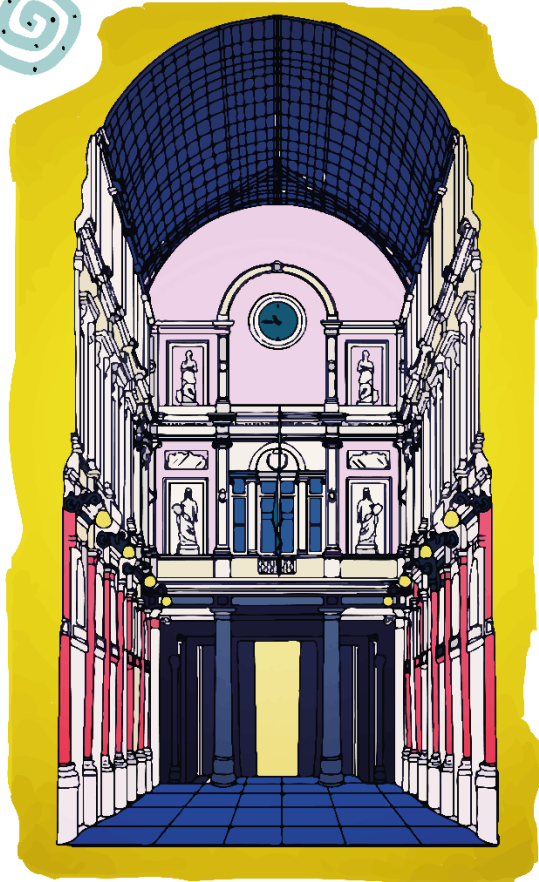
À Ixelles, au croisement de la rue de l'Ermitage et de la rue du Hennin, sur un terrain difficile et inoccupé, l'architecte Philémon Wachtelaer a conçu, en 2019, un intrigant bâtiment, recouvert de cuivre et juché sur de hautes pattes.

In Elsene, op het kruispunt van de Kluisstraat en de Henninstraat, op een moeilijk stukje bouwgrond, ontwierp architect Philémon Wachtelaer in 2019 een intrigerende woning op hoge poten, helemaal in koper gewikkeld.

In Ixelles, at the intersection of rue de l'Ermitage and rue du Hennin, on an awkwardly situated and unoccupied plot of land, architect Philémon Wachtelaer constructed, in 2019, an intriguing house covered with copper and built on high poles.



Famille des immeubles / Familie van gebouwen / Set of buildings



Galeries royales Saint-Hubert – Bruxelles / Koninklijke Sint-Hubertusgalerijen – Brussel / Galeries Royales Saint-Hubert – Brussels

Édifiées en 1847, les Galeries royales Saint-Hubert sont les premières galeries commerciales monumentales construites en Europe. L'idée de recouvrir une rue par une verrière au-dessus des corniches des maisons est une nouveauté à l'époque. Leur architecte, Jean-Pierre Cluysenaar, s'inspire à la fois de la Renaissance italienne et de la technologie moderne du fer et du verre.

De Koninklijke Sint-Hubertusgalerijen werden gebouwd in 1847 en behoren tot de eerste monumentale handelsgalerijen die in Europa werden opgetrokken. Het idee om een straat te overdekken met een glazen dak boven de kroonlijsten van de huizen was in die tijd een revolutionair nieuw concept. Architect Jean-Pierre Cluysenaar haalde hiervoor inspiratie bij de Italiaanse renaissance en moderne ijzer- en glastechnieken.

Put up in 1847, the Galeries Royales Saint-Hubert was then the first monumental commercial gallery constructed in Europe. The idea to cover a street with a glass roof towering above the houses' ridges was new at the time. Architect Jean-Pierre Cluysenaar draws his inspiration both from the Italian Renaissance period and modern iron and glass technology.



Immeuble Le Printemps, boulevard Adolphe Max 30-34 – Bruxelles/ Gebouw Le Printemps, Adolphe Maxlaan 30-34 – Brussel / Printemps building, boulevard Adolphe Max/Adolphe Maxlaan 30-34 – Brussels

Cet immeuble marque l'angle aigu de la place de Brouckère. Il est construit en 1872 dans un style qui mélange la renaissance et le baroque, selon l'approche éclectique qui caractérise l'ensemble des immeubles élevés le long des nouveaux boulevards centraux après le voûtement de la Senne.

Dit scherpe hoekgebouw staat op het De Brouckèreplein. Het werd in 1872 gebouwd in een stijl die een mix is van renaissance en barok, geheel volgens de eclectische benadering die kenmerkend is voor de gebouwen die na de overveling van de Zenne langs de nieuwe centrumlanen werden opgetrokken.

This building constitutes a pointed corner on Place de Brouckère. It was built in 1872 in a style combining renaissance and baroque elements, in keeping with the eclectic approach, which is characteristic of all the buildings that were erected along the new central lanes after the covering of the Senne river.

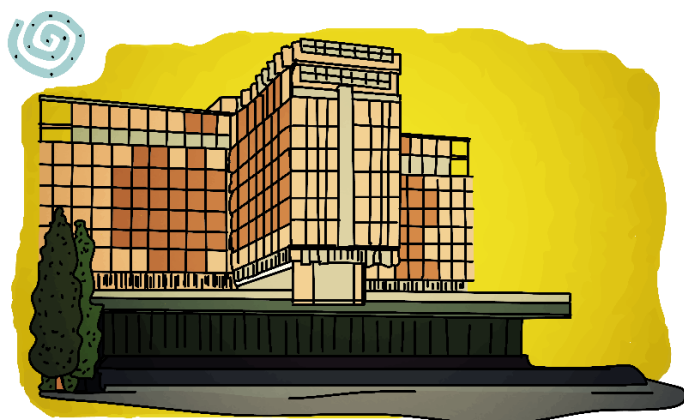


Immeuble La Cascade, avenue du Général de Gaulle 36-37 – Ixelles/ Gebouw La Cascade, Generaal de Gaullelaan 36-37 – Elsene / La cascade building, avenue du Général de Gaulle/Generaal de Gaullelaan 36-37 – Ixelles/Elsene

Ce très bel exemple d'immeuble à appartements de style moderniste date de 1939, par l'architecte René Ajoux. Le rez-de-chaussée en pierre bleue, percé de deux petits hublots, contraste avec les étages recouverts de carreaux de céramique beige. L'image d'un paquebot est soutenue par les mouvements arrondis de la façade et son toit plat cerné d'un bastingage.

Dit prachtige voorbeeld van een appartementsgebouw in modernistische stijl dateert van 1939 en is ontworpen door architect René Ajoux. De benedenverdieping in blauwe hardsteen heeft twee kleine ronde ramen en contrasteert met de bovenverdiepingen die bekleed zijn met beige keramische tegels. Het beeld van een oceaanstomer wordt kracht bijgezet door de afgeronde bewegingen in de voorgevel en het platte dak met reling.

This outstanding example of a modernist style block of flats dates from 1939, by architect René Ajoux. The ground floor in Belgian Granite, with two small portholes, contrasts with the upper floors covered with beige ceramic tiles. The boat-like appearance is reinforced by the façades' roundings and its flat roof bordered with a ship railing.

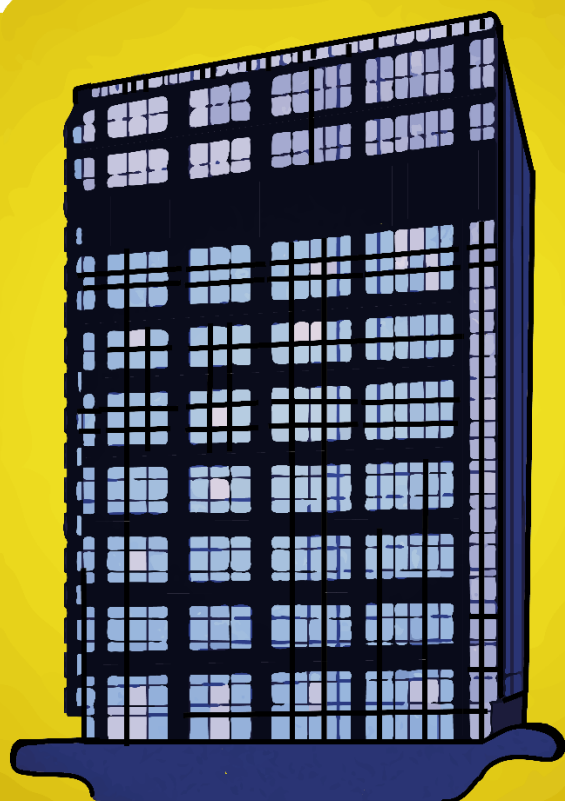


La Royale belge, boulevard du Souverain 258 – Watermael-Boitsfort / La Royale Belge, Vorstlaan 258 – Watermaal-Bosvoorde / La Royale belge, boulevard du Souverain/Vorstlaan 258 – Watermael-Boitsfort/Watermaal-Bosvoorde

Édifié de 1967 à 1970 selon les plans des architectes René Stapels et Pierre Dufau, cet immeuble de bureaux a la forme d'une croix posée sur un socle de verre, au centre d'un plan d'eau et d'un site exceptionnel : le versant de la vallée de la Woluwe. Un exemple majeur du style international moderne.

Dit kantoorgebouw werd gebouwd volgens de plannen van architecten Pierre Dufau en René Stapels. De bouw duurde drie jaar, van 1967 tot 1970. Het heeft de vorm van een kruis op een glazen sokkel, omgeven door een watervlak, en werd opgetrokken op een uitzonderlijk terrein: een helling van de Woluwevallei. Een fraai staaltje van internationale moderne stijl.

Constructed from 1967 to 1970 according to the plans of architects René Stapels and Pierre Dufau, this cross-shaped office building rests on a glass socle, and stands in the middle of a pond on the slope of the exceptional landscape of the Woluwe river valley. It constitutes a major example of the international modernist style.



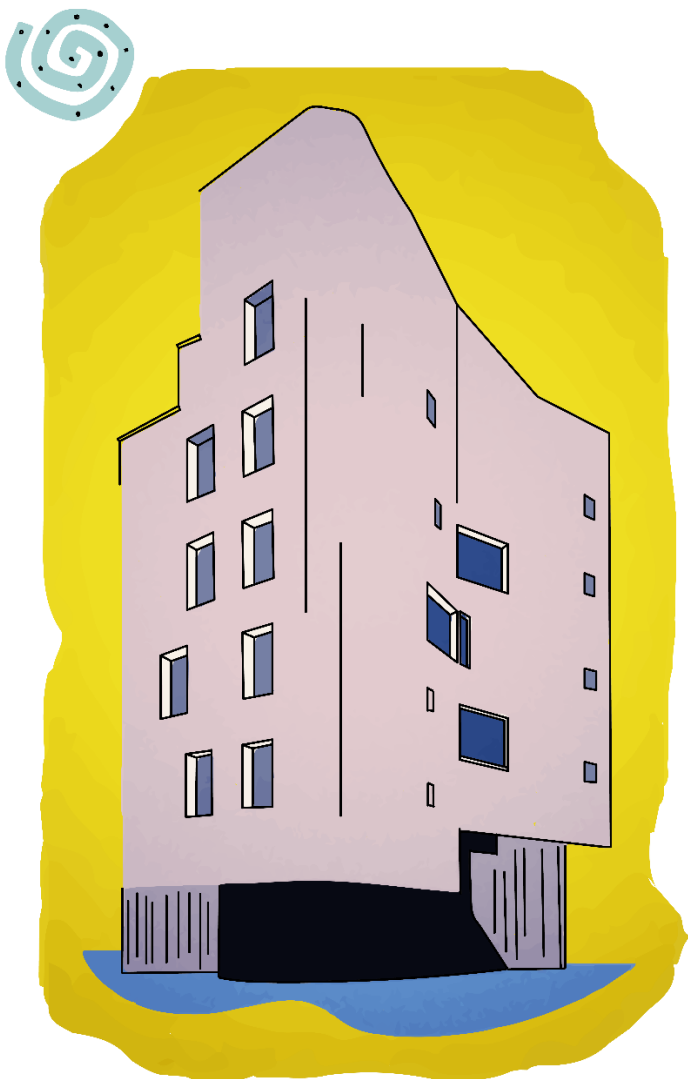
Tour ITT, avenue Louise 480-482 – Bruxelles-Extensions / ITT Tower, Louizalaan 480-482 – Brussel-Uitbreiding / ITT tower, avenue Louise/Louizalaan 480-482 – Brussels-Extensions

Dominant l'abbaye de la Cambre et ses jardins, cette tour en aluminium noir qui occupe le ciel bruxellois a créé bien des polémiques. De la main de l'architecte Walter Bresseleers, elle s'inscrit dans le style moderne international et s'inspire de l'architecture des gratte-ciels américains.

Deze zwarte aluminium toren kijkt uit over de abdij van Terkameren en haar tuinen. Het gebouw, dat hoog boven de Brusselse skyline uittorent, deed destijds heel wat stof opwaaien. Het werd ontworpen door architect Walter Bresseleers in internationale moderne stijl en is geïnspireerd op de architectuur van Amerikaanse wolkenkrabbers.

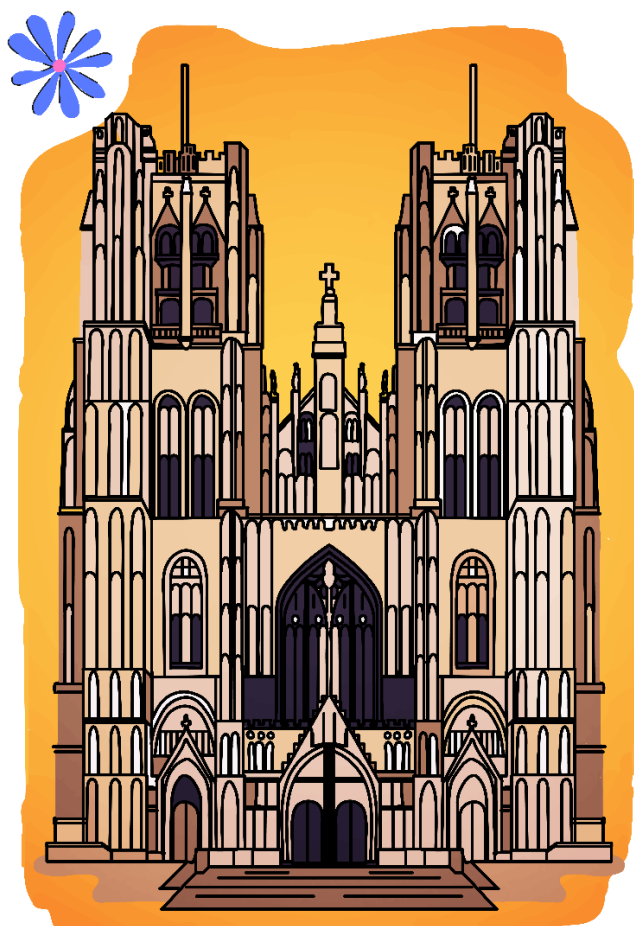
This black aluminium tower rising above the la Cambre abbey has stirred up a lot of controversy. It was conceived by architect Walter Bresseleers in keeping with the international modernist style and was inspired by the American skyscrapers' architecture.



	Immeuble Navez-Portaels, rue Portaels 158 – Schaerbeek / Gebouw Navez-Portaels, Portaelsstraat 158 – Schaarbeek / Navez-Portaels building, rue Portaels/Portaelsstraat 158 – Schaerbeek/Schaarbeek Construit dans le cadre des contrats de quartiers durables (CQD) de Schaerbeek, cet immeuble de logements sociaux est réalisé en 2015. Entièrement passif et d'un grand confort, ses formes originales s'inscrivent admirablement dans l'esprit Art Déco du quartier. Dit gebouw voor sociale huisvesting werd in 2015 opgetrokken in het kader van de duurzame wijkcontracten (DWC's) van Schaarbeek. Het is een passiefbouw met een uitgesproken comfort waarvan de originele vormen wonderwel passen bij de art deco uitstraling van de wijk. This council estate building was raised in 2015 as part of a Sustainable Neighbourhood Contract in Schaerbeek. It is an ultra-low energy building with all modern conveniences and its original form fits in remarkably well with the neighbourhood's art deco character.
--	--



Famille des monuments célèbres / Familie van bekende monumenten / Set of famous monuments



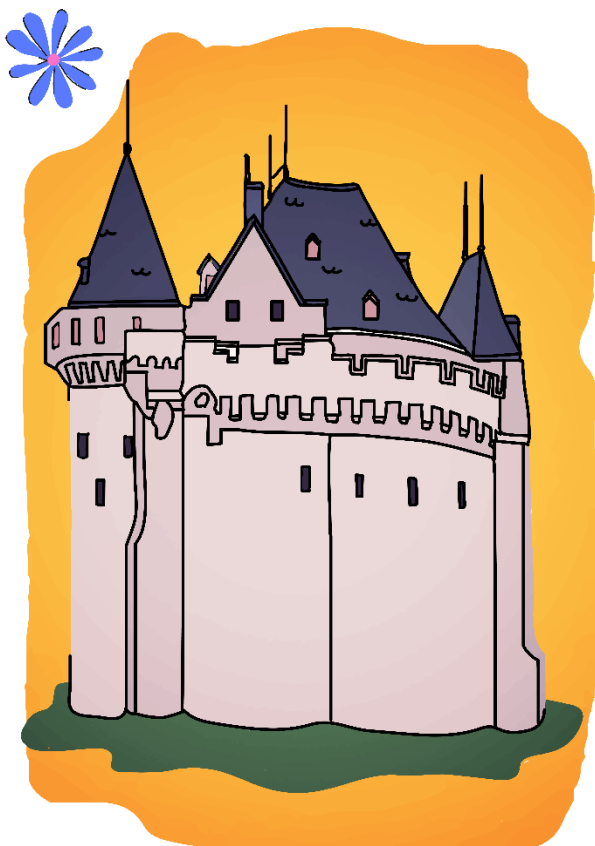
Cathédrale des Saints Michel et Gudule – Bruxelles / Kathedraal van Sint-Michiël en Sint-Goedele – Brussel / Cathedral of St. Michael and St. Gudula – Brussels

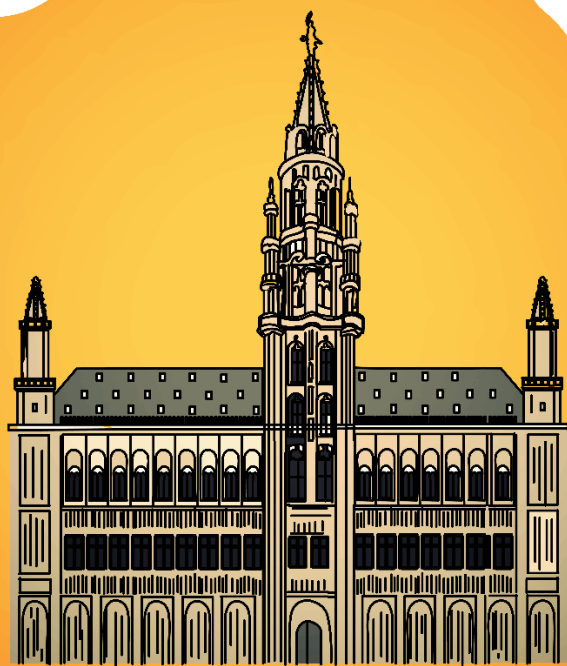
Édifiée entre le XIII^e et le XV^e siècle dans le plus pur style gothique brabançon, cette cathédrale est un édifice majeur de notre patrimoine architectural et artistique. Il suffit de pousser la porte pour y découvrir ses innombrables trésors.

Deze kathedraal werd tussen de 13de en de 15de eeuw gebouwd en is een van de zuiverste voorbeelden van de Brabantse gotiek. Het is dan ook een belangrijk onderdeel van ons architectonisch en artistiek erfgoed. Je hoeft alleen maar de deur open te duwen om er ontelbare schatten te ontdekken.

Built between the thirteenth and fifteenth century in a purely Brabantine Gothic style, this cathedral constitutes a major edifice in our architectural and artistic heritage. Innumerable treasures await just behind the church doors.



	Porte de Hal – Bruxelles / Hallepoort – Brussel / The Halle Gate – Brussels Construite en 1381, la porte de Hal est l'unique vestige de la deuxième enceinte de Bruxelles, détruite à partir de 1818 pour faire place aux boulevards. La porte subsista comme grenier, prison et dépôt d'archives, puis fut restaurée par Henri Beyaert en 1860. C'est le témoin le plus remarquable du passé médiéval de Bruxelles. De Hallepoort werd gebouwd in 1381 en is het enige overblijfsel van de tweede omwalling van Brussel, die in 1818 werd ontmanteld om plaats te maken voor de centrumlanen. De Hallepoort deed dienst als voorraadschuur, gevangenis en archief en werd in 1860 door Hendrik Beyaert gerestaureerd. The Halle Gate, erected in 1381, is the only remaining part of the second walls of Brussels that were demolished as from 1818 in order to make way for the new Brussels boulevards. The gate continued to exist as a cornloft, a prison and archive depository before it was renovated by Henri Beyaert in 1860. It is one of the most remarkable remnants of Brussels medieval history.
--	--

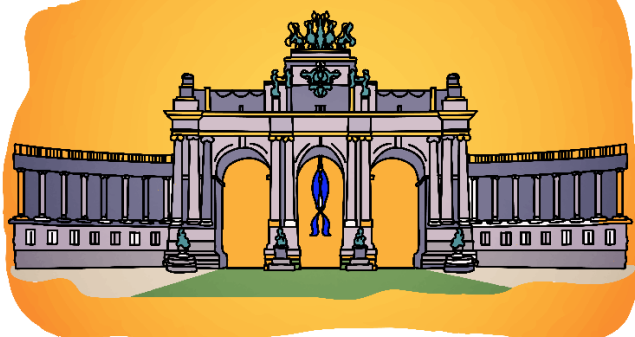


Hôtel de Ville – Bruxelles / Stadhuis – Brussel / The Brussels town hall – Brussels

Édifié au XVe siècle sur la Grand-Place, ce chef-d'œuvre du gothique brabançon est animé d'une multitude de fins ornements en feuille de chou et de sculptures très expressives : vertus cardinales, statues de saints et des ducs et duchesses du Brabant, cul-de-lampe historiés relatant des anecdotes et coutumes médiévales. La statue au sommet de la tour représente Saint-Michel terrassant le dragon.

Dit meesterwerk van Brabantse gotiek verrees in de 15de eeuw op de Grote Markt en is rijkelijk versierd met fijne koolbladkrullen en expressieve beeldhouwwerken: de kardinale deugden, beelden van heiligen en de hertogen en hertoginnen van Brabant, versierde neerhangende sluitstenen die anekdotes en middeleeuwse gebruiken uitbeelden. Het standbeeld op de top van de toren stelt de aartsengel Michaël voor die de draak velt.

This fifteenth century masterpiece of the Brabantine Gothic style on the Grand Place is embellished with a multitude of fine vegetable-patterned ornaments and very animated sculptures depicting for example the four principal virtues, saints and the dukes and duchesses of Brabant, as well as decorated corbels that relate medieval anecdotes and customs. The statue standing on top of the tower represents Saint-Michael striking down the dragon.

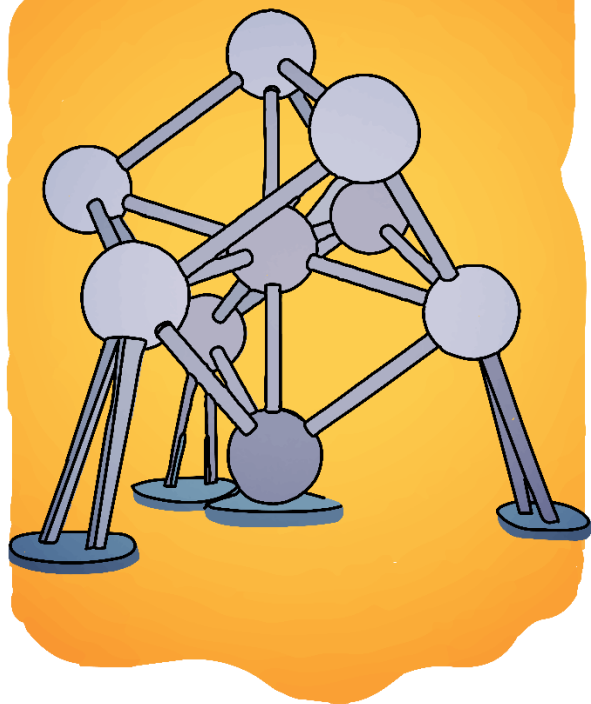


Arcades du Cinquantenaire – Bruxelles-Extensions / Arcades van het Jubelpark – Brussel-Uitbreiding / The Arcade du Cinquantenaire – Brussels-Extensions

Ces arcades richement décorées ont été érigées en 1905 en vue de l'Exposition universelle. De taille démesurée à l'image d'une ville qui se développe à grande vitesse, cette arcade axée sur la rue de la Loi s'ouvre sur l'avenue de Tervuren créée pour le même événement. Les arcades ont été offertes par le roi Léopold II avec sa fortune personnelle provenant des richesses du Congo.

Deze rijkelijk versierde arcades werden in 1905 gebouwd ter gelegenheid van de wereldtentoonstelling. Deze triomfboog, die bovenmaats is naar het voorbeeld van een stad die zich razendsnel ontwikkelt, ligt in de as van de Wetstraat en komt uit op de Tervurenlaan die eveneens speciaal voor de wereldtentoonstelling werd aangelegd. De Triomfboog werd door koning Leopold II betaald uit zijn persoonlijke fortuin dat hij in Congo had vergaard.

This richly decorated triumphal arch was put up in 1905 for the Universal Exposition. After the example of a rapidly expanding city, the arch is colossal in size. On its one side, it overlooks the rue de la Loi and on the other side, it gives out onto the avenue de Tervuren which was also constructed for the Universal Exposition. The arch was a present from king Leopold II, financed from his personal fortune he gathered in Congo.



Atomium – Bruxelles-Laeken / Atomium – Brussel-Laken / The Atomium – Brussels-Laeken/Brussel-Laken

Imaginé par l'ingénieur André Waterkeyn pour l'Exposition universelle de 1958, l'Atomium représente une maille de cristal de fer agrandie 165 milliards de fois. C'est une prouesse technique qui illustre la parfaite union entre sculpture et architecture. Six de ses neuf boules de 19 m de diamètre sont accessibles, celle du sommet culminant à 109 m.

Het Atomium werd ontworpen door ingenieur André Waterkeyn voor de wereldtentoonstelling van 1958 en beeldt een ijzerkristal uit dat 165 miljard keer werd vergroot. Het is een technisch hoogstandje waarin beeldhouwkunst en architectuur naadloos met elkaar versmelten. Zes van de negen bollen met een diameter van 19 m zijn toegankelijk, waarvan de bovenste 109 m hoog is.

Conceived by the engineer André Waterkeyn for the 1958 Universal Exposition, the Atomium represents an iron crystal magnified 165 billion times. It is considered a technical feat and constitutes a perfect example of a successful union between sculpture and architecture. Of the nine spheres with a 19 meter diameter, six are accessible to the public, the top one rising 109 meters above ground level.



Berlaymont – Bruxelles-Extensions / Berlaymont – Brussel-Uitbreiding / Berlaymont – Brussels-Extensions

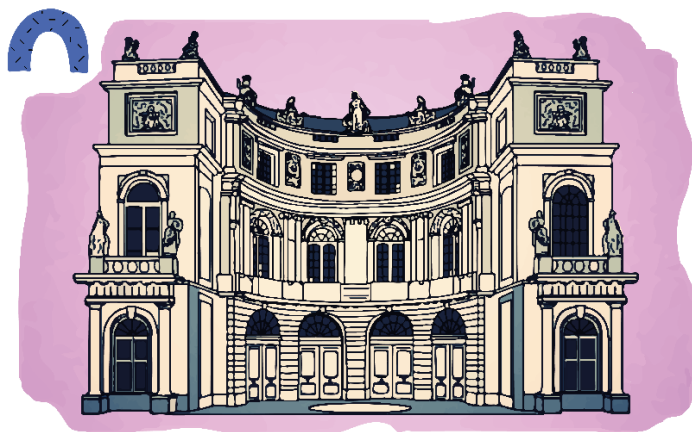
Symbole de l'Europe à Bruxelles, le Berlaymont abrite des bureaux pour 3.000 personnes, dont ceux du président et des commissaires de la Commission. Édifié en 1960, le bâtiment dispose de 240.000 m² sur seize niveaux, selon un plan original de quatre ailes inégales suspendues au noyau central. Il a été radicalement assaini et rénové entre 1991 et 2004.

Het Berlaymontgebouw is hét symbool van Europa in Brussel en huisvest kantoren voor zo'n 3.000 mensen, onder wie de voorzitter en de commissarissen van de Commissie. Het gebouw heeft een oppervlakte van 240.000 m² over zestien verdiepingen. Het werd in 1960 opgetrokken volgens een origineel plan met vier ongelijke vleugels die aan de centrale kern zijn opgehangen. Het werd tussen 1991 en 2004 ingrijpend gesaneerd en gerenoveerd.

The Berlaymont building is emblematic of Europe's presence in Brussels. It harbours office spaces for 3,000 persons, including the European Commission's president and commissioners. The sixteen floor construction with a surface of 240,000 m² was built in 1960 according to an original plan comprising of four uneven wings suspended onto a central core. Between 1991 and 2004, it underwent an extensive sanitation and renovation.



Famille des palais / Familie van paleizen / Set of palaces

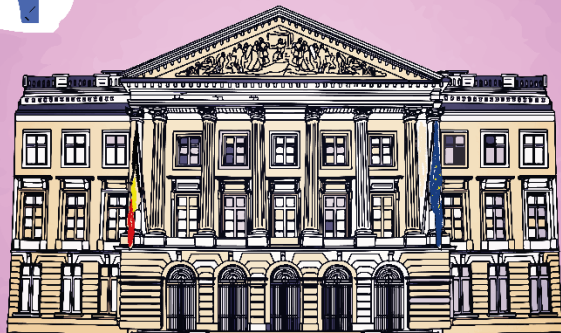


Palais Charles de Lorraine – Bruxelles / Paleis van Karel van Lotharingen – Brussel / Palace of Charles of Lorraine - Brussels

Ce palais princier illustre le règne du gouverneur autrichien Charles de Lorraine, qui transforme à partir de 1757, l'ancien palais familial gothique selon le style néoclassique. À droite de la remarquable entrée en hémicycle s'ouvre la chapelle protestante à laquelle le gouverneur pouvait accéder directement depuis ses appartements.

Dit prinselijke paleis dateert uit het bewind van de Oostenrijkse gouverneur Karel van Lotharingen, die het oude gotische familiepaleis vanaf 1757 volgens de neoklassieke stijl verbouwt. Rechts van de opmerkelijke ingang met rondboog prijkt de protestante kapel, waartoe de gouverneur rechtstreeks van uit zijn appartement toegang had.

This princely palace in neoclassical style is illustrative of the reign of the governor of the Austrian Netherlands Charles of Lorraine. Its construction started in 1757 in the same spot where the Gothic Palace of Nassau stood before. On the right side of the remarkable semicircular entrance stands the Protestant chapel, to which the governor had direct access from his quarters.

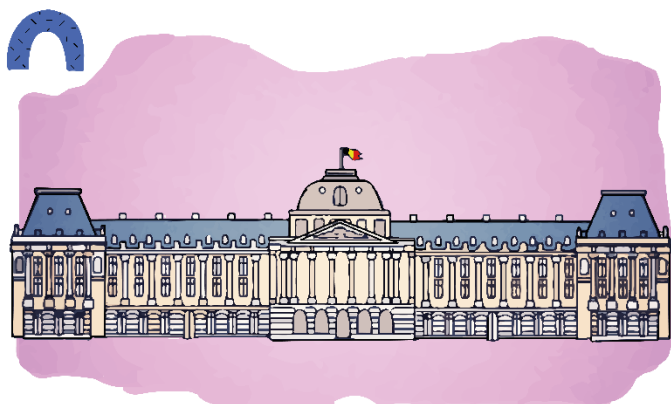


Palais de la Nation – Bruxelles/ Paleis der Natie – Brussel / Palais de la Nation - Brussels

Actuel siège du parlement fédéral, le palais de la Nation constitue le joyau du quartier royal. Il est édifié dans l'axe principal du parc Royal entre 1778 et 1783, dans le plus pur style néoclassique, pour abriter le conseil du Brabant qui administrait nos provinces sous le règne de Charles de Lorraine.

Het Paleis der Natie, de huidige zetel van het federale parlement, is de parel van de koningswijk. Het wordt in de hoofdas van het Warandepark opgetrokken tussen 1778 en 1783. In dit paleis in zuiver neoklassieke stijl zetelde toen dan de Raad van Brabant, die onze provincies bestuurde onder het bewind van Karel van Lotharingen.

This palace, which currently accommodates the Belgian Federal Parliament, constitutes the Royal Quarter's showpiece. It was built along the main axis of the Parc de Bruxelles between 1778 and 1783 in a purely neoclassical style in order to house the Council of Brabant that governed our provinces under Charles of Lorraine's reign.

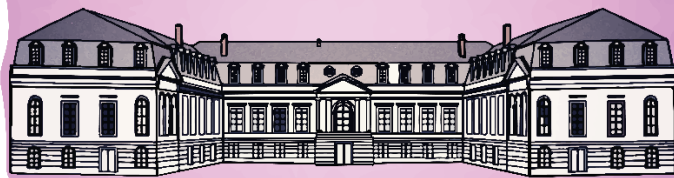


Palais royal de Bruxelles / Koninklijk Paleis van Brussel / Royal Palace of Brussels

Le palais royal procède de la réunion et de la transformation de plusieurs hôtels de maître existants côté parc royal, datant de la fin du XVIII^e siècle. En 1820, ces hôtels sont reliés au moyen d'un portique, en 1853 une aile arrière est ajoutée, et vers 1903, l'architecte Henri Maquet donne au palais son aspect actuel de style néo-Renaissance, avec l'impressionnante façade à colonnes et fronton et sa toiture à l'impériale. À l'intérieur, des salles d'apparat sont aménagées, qui s'inspirent du palais de Versailles.

Het Koninklijk Paleis is het resultaat van de samenvoeging en de verbouwing van meerdere bestaande stadspaleizen aan de kant van het Warandepark die dateren van het einde van de 18e eeuw. In 1820 worden deze residenties door middel van een portiek met elkaar verbonden. In 1853 wordt achteraan een vleugel bijgebouwd. Het paleis krijgt zijn huidige aanblik omstreeks 1903, wanneer architect Henri Maquet de imposante gevel met zuilen en fronton en het uivormige dak toevoegt. Binnen worden de praalzalen geïnspireerd op het paleis van Versailles.

The Royal Palace constitutes the result of the renovation of several existing mansions dating from the eighteenth century, situated next to the Parc de Bruxelles. In 1820, these mansions were connected by means of a gallery, after which, in 1853, a wing was constructed on the rear end of the complex, and by 1903, architect Henri Maquet confers the palace its actual neo-Renaissance aspect with its impressive column façade and frontispiece, and its imperial style roof. Inside rooms are decorated with great splendour, inspired by the Versailles Palace.

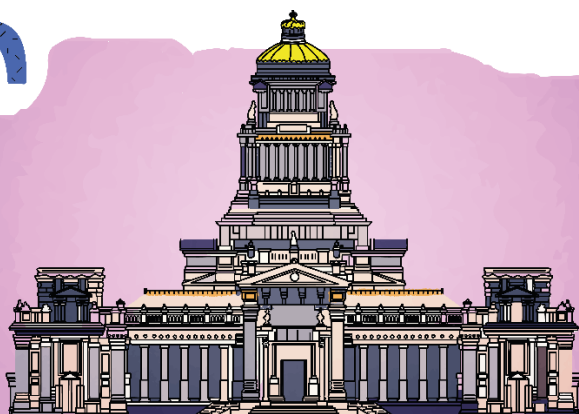


Palais d'Egmont – Bruxelles / Egmontpaleis – Brussel / Egmont Palace - Brussels

Le palais d'Egmont est issu de la réunion de deux hôtels particuliers de style gothique et renaissant, plusieurs fois transformés au cours du temps. L'aile gauche, les écuries et les façades côté jardin datent de 1832 (architecte Tilman François Suys), mais la façade axiale, au fond de la cour, date de la fin du XVI^e siècle. Les lieux accueillent désormais de nombreux événements diplomatiques.

Het Egmontpaleis is gegroeid uit de samenvoeging van twee herenhuisen in gotische en renaissancestijl, die in de loop der jaren meermaals verbouwd werden. De linker vleugel, de stallen en de gevels aan de tuinkant dateren van 1832 (architect Tilman François Suys), maar de centrale gevel achteraan op de koer dateert van het einde van de 16^e eeuw. Hier vinden vandaag (grote) belangrijke diplomatieke evenementen plaats.

The Egmont Palace is composed of two separate mansions, in Gothic and Renaissance style, that have been rebuilt several times through the years. The left wing, the stables as well as the façades next to the garden date from 1832 (architect Tilman François Suys), whereas the façade on the rear side of the courtyard dates from the sixteenth century. Nowadays, it is a venue for important diplomatic events.

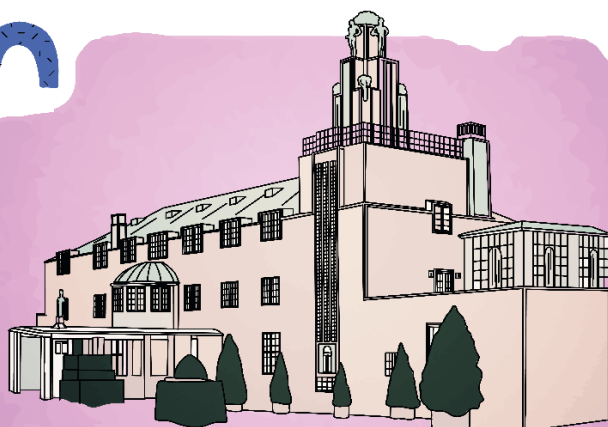


Palais de Justice – Bruxelles / Justitiepaleis – Brussel / Palace of Justice of Brussels - Brussels

Ce bâtiment est édifié, dès 1866, sous le règne de Léopold II par l'architecte Joseph Poelart. Il offre 26.000 m² de surface bâtie dans un savant mélange de styles décoratifs : grec, romain, assyrien. Ce palais de justice, par la démesure de ses proportions et de son décor, exprime une foi inébranlable en la justice.

Dit gebouw wordt in 1866 onder het bewind van Leopold II opgetrokken door architect Joseph Poelart. Het biedt 26.000 m² vloeroppervlakte in een kundige mengeling van decoratieve stijlen: (de) Griekse, (de) Romeinse, (en) (de) Assyrische. Dit Justitiepaleis verbeeldt met zijn buitensporige proporties en zijn decoratie een onwankelbaar vertrouwen in justitie.

Joseph Poelart constructed this building in 1866 under the reign of king Leopold II. The 26,000 m² complex forms a clever combination of decorative styles, from Greek and Roman to Assyrian. The extravagant dimensions and decoration of this courthouse gives expression to a steadfast belief in the law.



**Palais Stoclet – Woluwe-Saint-Pierre /
Stocletpaleis - Sint-Pieters-Woluwe / Stoclet
Palace - Woluwe-Saint-Pierre/Sint-Pieters-
Woluwe**

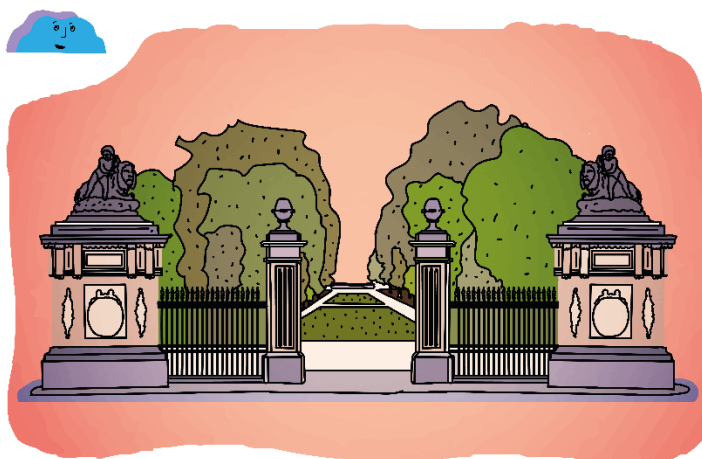
Cette grande résidence (privée), édiée par l'architecte autrichien Josef Hoffmann et la Wiener Werkstätte en 1910, s'écarte du style Art nouveau bruxellois par ses volumes cubiques et son apparente rigidité. C'est une œuvre d'art totale qui annonce le style Art Déco des années 1920. Le palais Stoclet est inscrit sur la liste du Patrimoine mondial de l'UNESCO depuis juin 2009.

Deze grote (privé)residentie, opgetrokken in 1910 naar het ontwerp van de Oostenrijkse architect Josef Hoffmann en de Wiener Werkstätte, wijkt met zijn kubusvormige volumes en zijn (ogenschijnlijke)schijnbare starheid af van de Brusselse art nouveau. Het is een totaalkunstwerk, een voorbode van de art deco van de jaren 1920. Het Stocletpaleis is opgenomen in de lijst van het UNESCO-Werelderfgoed sinds juni 2009.

This huge (private)house was built in 1910 by the Austrian architect Josef Hoffmann and the Wiener Werkstätte. It deviates from the Brussels art nouveau style on account of its cube-shaped volumes and apparent rigidity. It is a Gesamtkunstwerk that preludes the 1920 art deco style. The Stoclet Palace figures on the UNESCO World Heritage list since 2009



Famille des parcs / Familie van parken / Set of parks



Parc de Bruxelles – Bruxelles / Warandepark – Brussel / The Parc de Bruxelles – Brussels

Le parc de Bruxelles fait partie de l'ensemble néoclassique de la place Royale qui fut créé, à partir de 1775, sur la colline du Coudenberg. Bordé de grilles monumentales et de tilleuls palissés, la moitié de sa surface de 11 ha est consacrée à de larges chemins disposés en patte d'oie. Ce parc « à la française » sert d'écrin à de superbes sculptures.

Het Warandepark maakt deel uit van het neoclassicistische ensemble van het Koningsplein, dat vanaf 1775 werd aangelegd op de Koudenberg. Het park wordt omzoomd door monumentale omheiningen en een scherm van opgebonden linden. De helft van de oppervlakte van 11 ha wordt ingenomen door brede paden aangelegd in de vorm van een ganzenpoot. Dit park in Franse stijl doet tevens dienst als groene achtergrond voor heel wat prachtige beeldhouwwerken.

The Parc de Bruxelles belongs to the neoclassical complex of the Place Royale that was developed as from 1775 on the Coudenberg hill. It is surrounded by a monumental fence and trained linden trees. Broad pathways laid out in a patte d'oie pattern cover half of its 11 ha surface. This French style park serves as a setting for some marvellous sculptures.

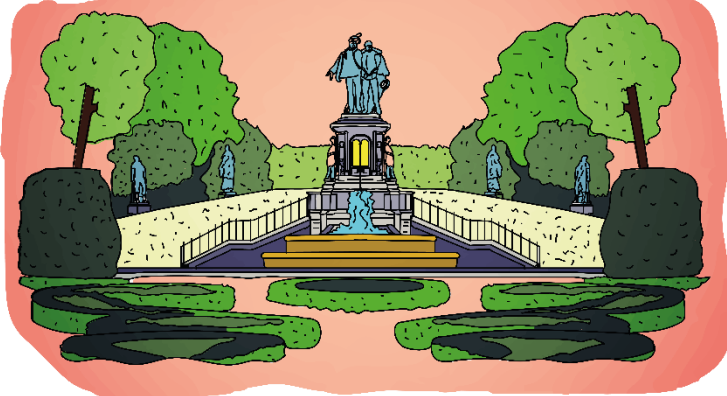


**Bois de la Cambre – Bruxelles-Extensions
/ Terkamerenbos – Brussel-Uitbreiding /
The Bois de la Cambre – Brussels-
Extensions**

Cette partie de la forêt de Soignes, enclavée dans la ville, est aménagée en parc public par Edouard Kelig en 1862. Porté par la mode des jardins « à l'anglaise », Kelig compose une ambiance pittoresque, valorisant les éléments existants comme le lac, les arbres, les fossés et talus et respectant les courbes naturelles du terrain.

Dit deel van het Zoniënwood, dat ingesloten ligt in de stad, werd in 1862 door Edouard Kelig omgevormd tot een openbaar park. Naar het voorbeeld van de typische Engelse tuinen, creëert Kelig een schilderachtige sfeer, waarbij bestaande elementen zoals het meer, de bomen, de grachten en taluds in de verf worden gezet en de natuurlijke welvingen van het terrein worden gerespecteerd.

This part of the Sonian Forest, which lies within the city borders, was transformed into a public urban park by Edouard Kelig in 1862. Following the latest fashion of English style gardens, Kelig created a picturesque atmosphere making use of existing elements such as the pond, the trees, the slopes and valleys, taking into account the site's natural bends.



Petit Sablon – Bruxelles / Kleine Zavel – Brussel / The Petit Sablon – Brussels

Entre 1876 et 1892, l'architecte Henri Beyaert conçoit ce jardin de sculptures dans un esprit revival. Autour des statues des comtes d'Egmont et de Hornes, au centre, dix autres statues figurent des célébrités du XVI^e siècle. Les grilles de clôture sont ponctuées par les 48 métiers qui firent la fortune de notre cité marchande au XVI^e siècle.

Tussen 1876 en 1892 ontwierp architect Hendrik Beyaert deze beeldentuin in revivalstijl. De standbeelden van de graven van Egmont en Hoorn in het midden worden omringd door tien andere standbeelden van 16de-eeuwse prominenten. Op de omheiningen staan de 48 ambachten afgebeeld die in de 16de eeuw onze handelsstad zo rijk maakten.

This revival style sculpture garden was conceived by architect Henri Beyaert from 1876 to 1892. In the centre stand the statues of the counts of Egmont and Horn, surrounded by ten statues of sixteenth century celebrities. The fences bordering the park are punctuated by statues of the 48 historical professions that made the fortune of our sixteenth-century trading town.



**Jardin Botanique – Saint-Josse-ten-Noode
/ Kruidtuin – Sint-Joost-ten-Node / The
Botanical Garden of Brussels – Saint-
Josse-ten-Noode/Sint-Joost-ten-Node**

Ce parc public est à l'origine, en 1829, un jardin qui cultive une grande variété d'arbres et de plantes. C'est dans ses serres que furent cultivés les premiers chicons. Les jardins disposés en terrasse sur plus de 6 ha proposent des paysages variés : un jardin géométrique à la française, une roseraie de style italien et, en bas, un jardin à l'anglaise aux sentiers sinueux autour d'un étang.

Dit openbare park was oorspronkelijk (in 1829) een tuin met een grote verscheidenheid aan bomen en planten. Het was hier dat in de serres voor het eerst witloof werd geteeld. De in terrassen aangelegde tuinen van meer dan 6 ha staan garant voor een variatie aan landschappen: een geometrische tuin in Franse stijl, een rozentuin in Italiaanse stijl en, onderaan, een Engelse tuin met kronkelende padjes rond een vijver.

Originally, this park, which was created in 1829, was a garden containing a wide variety of trees and plants. In its greenhouses were cultivated the first Belgian endives. The 6 ha terraced park offers a varied scenery, with a geometrical French style garden, an Italian style rose garden and in the lower parts of the park an English garden with a pond surrounded by winding paths.



**Parc d'Osseghem – Bruxelles-Laeken /
Ossegempark – Brussel-Laken / The
Osseghem parc – Brussels-
Laeken/Brussel-Laken**

Ce parc de 17 ha a été conçu à partir de 1927 pour l'Exposition universelle de 1935 au Heysel. Le paysagiste Jules Buysens tire parti du relief accidenté du site et des hautes futaies de hêtres qui le compose, ainsi que d'un étang, dans le fond, enjambé par deux ponts. À voir : le théâtre de verdure qui peut accueillir près de 3.000 spectateurs et les allées de hêtres pourpres taillés en cylindre.

Dit 17 ha grote park werd in 1927 ontworpen voor de wereldtentoonstelling van 1935 op de Heizel. Landschapsarchitect Jules Buysens maakte handig gebruik van de niveauverschillen van het terrein, de hoge beukenbomen en de vijver in de achtergrond met twee bruggen. Bezoek zeker het openluchttheater dat plaats biedt aan bijna 3.000 toeschouwers en de dreven met keurig in cilindervorm gesnoeide rode beuken.

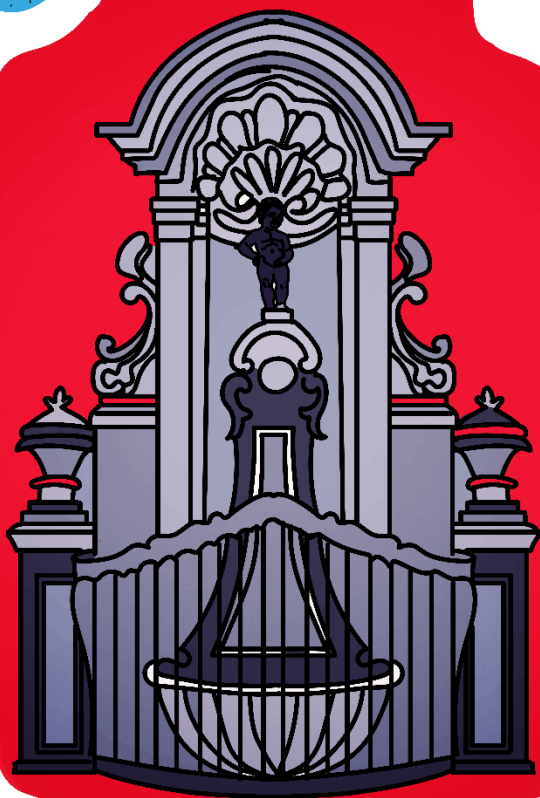
This 17 ha park was developed as from 1927 for the 1935 Universal Exposition on the Heysel plateau. Landscape architect Jules Buysens has taken advantage of the site's hilly relief and the high beech trees, as well as a pond at the bottom of the park spanned by two bridges. The open air theatre with a capacity of 3,000 spectators as well as the alleys bordered by red beeches trimmed in cylinder shape are a must-see.



	Parc L28 (Tour et Taxis) – Molenbeek-Saint-Jean / Park L28 (Thurn & Taxis) – Sint-Jans-Molenbeek / The L28 park (Tour & Taxis) – Molenbeek-Saint-Jean/Sint-Jans-Molenbeek Situé à Molenbeek-Saint-Jean, le long de la ligne de chemin de fer L28, cet espace vert tout en longueur remplace, sur 2 ha, une friche abandonnée depuis 2004. Avec ses aires de jeux, ses terrains de sport et ses espaces de repos variés, c'est un lieu de détente et rencontre idéal pour tous les âges. Deze lange groene ruimte in Sint-Jans-Molenbeek werd over een oppervlakte van 2 ha langs spoorlijn L28 aangelegd op een braakliggend terrein dat sinds 2004 verlaten was. Met zijn speelterreinen, sportvelden en diverse rustplaatsen is het de ideale plek om te ontspannen en mensen van alle leeftijden te ontmoeten. In Molenbeek-Saint-Jean, this long-drawn-out green area alongside the former rail road track L28 came to replace a 2 ha wasteland that lay abandoned since 2004. It serves as an ideal leisure and meeting place for young and old, offering playing and sports fields as well as various resting places.
---	--



Famille des statues / Familie van standbeelden / Set of statues



**Manneken Pis, rue de l'Étuve – Bruxelles /
Manneken Pis, Stoofstraat – Brussel / Manneken
Pis, rue de l'Étuve/Stoofstraat – Brussels**

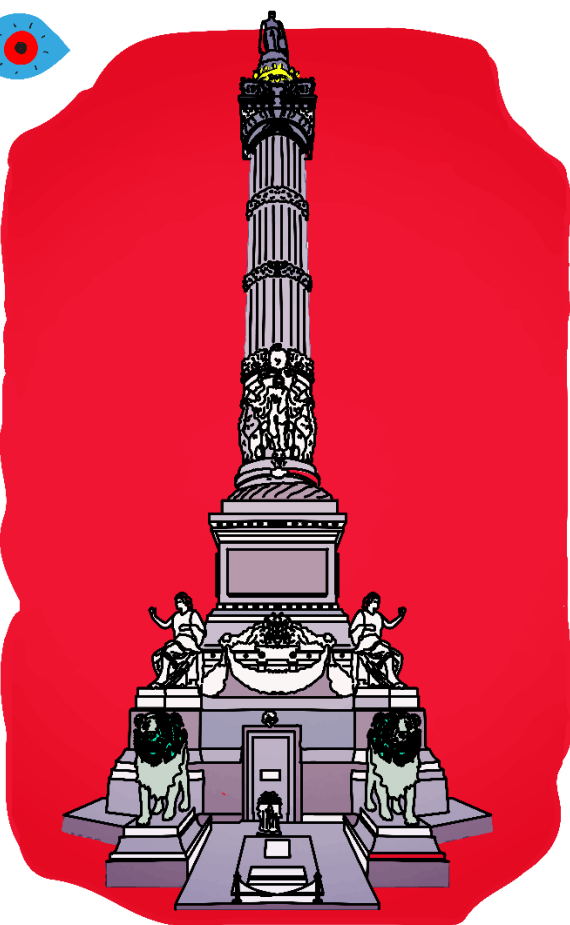
Cette fontaine en bronze est commandée par la Ville en 1619 au sculpteur Jérôme Dusquenoy. L'original, plusieurs fois volé et retrouvé, est exposé à la Maison du Roi, sur la Grand-Place. Les innombrables costumes, dont la statue est régulièrement affublée, créent l'évènement.

Beeldhouwer Jérôme Dusquenoy maakte deze bronzen fontein in 1619 in opdracht van de Stad Het originele beeldje, dat meermaals werd gestolen en teruggevonden, en de ontelbare kostuums (een duizendtal) waarmee het standbeeld regelmatig wordt uitgedost, zijn te bezichtigen in het Broodhuis op de Grote Markt.

In 1619, the city of Brussels placed an order with the sculptor Jérôme Dusquenoy for this bronze fountain. The original, which has been stolen and retrieved many times, is on display in the Maison du Roi on the Grand Place. The countless costumes that adorn the statue regularly make the news.



	Godefroid de Bouillon, place Royale – Bruxelles / Godfried van Bouillon, Koningsplein – Brussel / Godfrey of Bouillon, place Royale/Koningsplein – Brussels Cette statue équestre en bronze, réalisée par Eugène Simonis en 1848, représente le chevalier franc Godefroid, menant la première croisade en Palestine et agitant l'étendard en criant « Dieu le veut ». Cette statue glorifie la foi catholique du jeune peuple belge. Dit bronzen ruitersstandbeeld, dat in 1848 door Eugène Simonis werd gemaakt, stelt de Frankische ridder Godfried voor, die de eerste kruistocht in Palestina leidde en met het vaandel zwaait terwijl hij roept: "God wil het!". Dit standbeeld verheerlijkt het katholieke geloof van het jonge Belgische volk. This bronze equestrian statue realized by Eugène Simonis in 1848 portrays the Frankish knight Godfrey leading the first ever crusade to Palestine, waving a banner and shouting "God wills it". This statue glorifies the Catholic faith of the young Belgian nation's people.
--	---

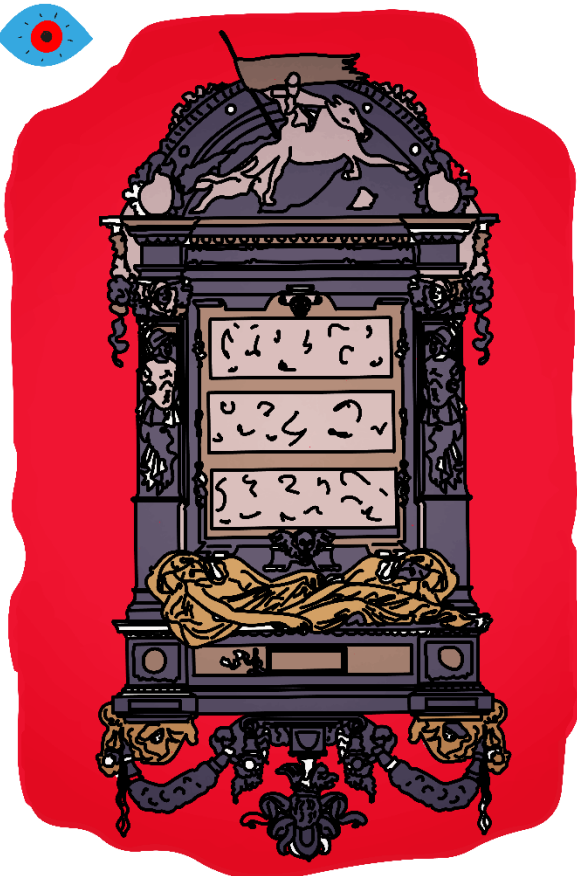


Colonne du Congrès – Bruxelles / Kongreskolom – Brussel / The Congress Column, place du Congrès/Congresplein – Brussels

Cette colonne de 47 m porte haut la statue de Léopold 1er et commémore le congrès national qui s'est réuni en 1830 pour adopter la constitution de la Belgique. Les statues de femmes aux quatre angles du piédestal symbolisent nos libertés fondamentales des cultes, de l'association, de la presse et de l'enseignement. En 1920, elle reçoit à ses pieds le tombeau du soldat inconnu.

Bovenop deze 47 m hoge zuil staat het standbeeld van Leopold I. De Kongreskolom herdenkt het Nationaal Congres dat in 1830 bijeenkwam om de grondwet van België te bekrachtigen. De vrouwenbeelden op de vier hoeken van de sokkel beelden onze fundamentele vrijheden uit: vrijheid van godsdienst, vereniging, pers en onderwijs. In 1920 werd aan de voet van de kolom het Graf van de Onbekende Soldaat aangelegd.

On top of this 47 meter high column stands a statue of Leopold I. It was erected in commemoration of the National Congress gathering in 1830 for the adoption of the Belgian constitution. The statues of women on the corners of the column's plinth symbolize our four basic freedoms, i.e. the freedom of worship, of association, of the press and of education. In 1920, the unknown soldier's tomb is placed at its base.



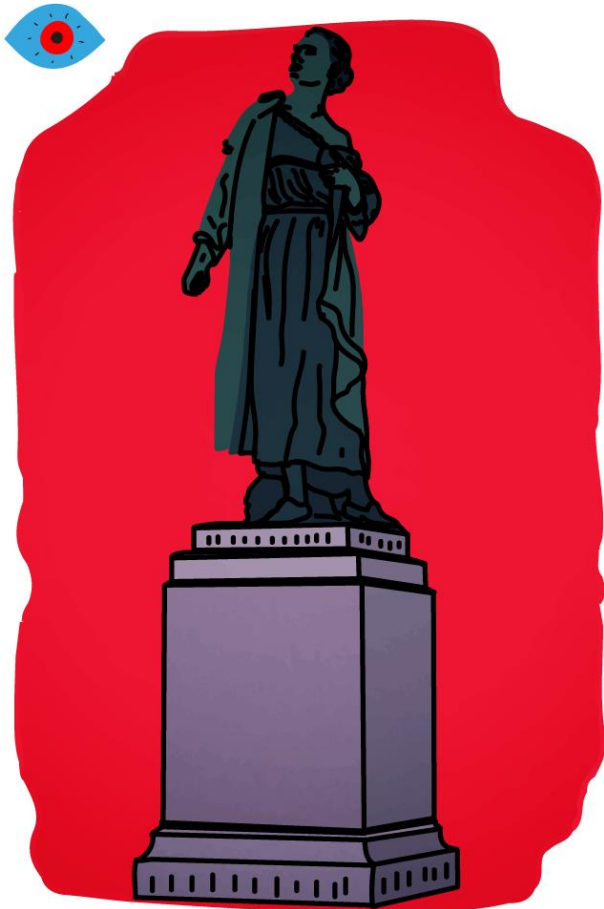
T'Serclaes, Grand-Place – Bruxelles / T'Serclaes, Grote Markt – Brussel / T'Serclaes statue, Grand Place/Grote Markt – Brussels

Ce bas-relief, œuvre du sculpteur Julien Dillens en 1902, est situé sous une galerie de la maison de l'Étoile, où mourra T'Serclaes, ce héros qui sauva Bruxelles des armées du Comte de Flandres en 1356. L'homme émacié est figuré en gisant, vêtu d'un linceul.

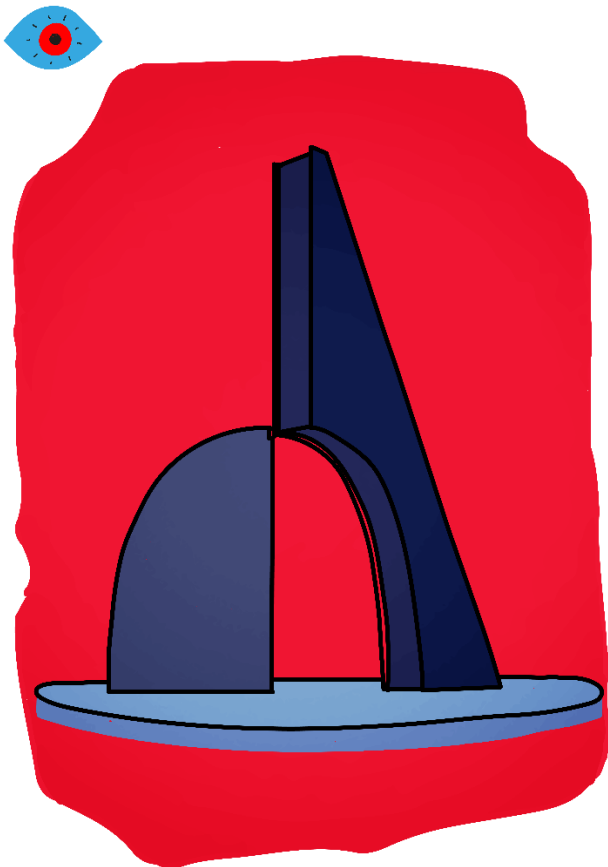
Dit bas-reliëf, dat in 1902 door beeldhouwer Julien Dillens werd uitgevoerd, bevindt zich in een galerij onder De Sterre waar t'Serclaes, de held die Brussel in 1356 redde van de legers van de graaf van Vlaanderen, stierf. De uitgemergelde man wordt liggend afgebeeld, met een lijkwade om.

This bas-relief by sculptor Julien Dillens created in 1902 is situated under a gallery of the Maison de l'Étoile where T'Serclaes died. He was a hero who saved Brussels from the armies of the Duke of Flanders in 1356. The emaciated man is depicted lying down, dressed in a shroud.



	Gabrielle Petit, place Saint-Jean – Bruxelles / Gabrielle Petit, Sint-Jansplein – Brussel / Gabrielle Petit statue, place Saint-Jean/Sint-Jansplein – Brussels Cette statue située place Saint-Jean commémore la jeune Gabrielle Petit, qui entra dans la résistance et fut fusillée par les allemands en 1916, à l'âge de 23 ans. Le sculpteur Égide Rombaux la montre altière et farouche, une attitude qui traduit son immense courage et sa détermination. Dit standbeeld herdenkt de jonge Gabrielle Petit, die zich aansloot bij het verzet en in 1916 op 23-jarige leeftijd door de Duitsers werd doodgeschoten. Beeldhouwer Égide Rombaux beeldt een fiere, strijdvaardige Gabrielle uit in een houding waaruit haar grote moed en vastberadenheid spreekt. This statue on place Saint-Jean commemorates the young Gabrielle Petit, who joined the resistance and was executed by the Germans in 1916, aged 23. The sculptor Égide Rombaux portrays her as proud and headfirst, an attitude that reflects her enormous courage and determination.
--	--



	Esprit ouvert – Perspectives et Réflexions (Tapta), place Simon Bolivar – Schaerbeek / Esprit ouvert – Perspectives et Réflexions (Tapta), Simon Bolivarplein – Schaerbeek Cette sculpture, par la sculptrice Tapta (Maria Wierusz Kowalski), anime la place Simon Bolivar dans le quartier Nord. Elle met en œuvre deux formes géométriques et abstraites en acier noir qui se détachent l'une de l'autre pour prendre vie en se reflétant dans l'eau du bassin d'où elles émergent. Dit werk van de hand van beeldhouwster Tapta (Maria Wierusz Kowalski) is een blikvanger op het Simon Bolivarplein in de Noordwijk. Tapta gebruikt twee geometrische, abstracte vormen in zwart staal die los staan van elkaar en tot leven komen doordat ze in het omringende water van het bassin waaruit ze oprijzen, worden weerspiegeld. In the Nord neighbourhood, this sculpture by sculptor Tapta (Maria Wierusz Kowalski) enlivens the Simon Bolivar square. It consists of two separate abstract geometric forms in black steel that are reflected in the water basin out of which they emerge.
--	---